

Overwegende dat eischer bij met dagvaarding overeenkomende conclusie heeft gesteld; dat hij op of omstreeks 6 Februari 1922 (abusievelijk is 6 Januari 1922 genoemd) aan de echtgenoot van J. van de Post te Elinckwijk een recept heeft medegegeven voor een mondspoeling, dat gedaagde de klaarmaking van dat recept toen vernoemde vrouw het hem daarvoor aanbod heeft geweigerd onder het uiten van voor eischer zeer beleedigende opmerkingen o.a. dat hij geene door kwakzalvers gemaakte recepten, klaarmaakte; dat genoemde van der Post den 7 Februari 1922 een ingezonden stuk heeft geplaatst in het hierboven genoemde dagblad, waarop gedaagde voor opname in dat blad de navolgende mededeelingen heeft doen toekomen, welke mededeelingen den 8 Februari 1922 in dat blad zijn opgenomen, luidende: Recepten van Techniker Vink en zijn Associé (bedoeld is de tandarts Cats. Red. C.) kunnen niet klaar gemaakt worden om twee redenen:

1. Voor ziekenfondsrekening mogen alleen worden klaargemaakt recepten voorgeschreven door aan het Ziekenfonds verbonden artsen en die specialiteiten, die het collectief contract hebben ondertekend. (Dus als een fondslid komt met een recept van de Heeren Dr. Schmidt of Dr. Timmermans, dan mag het recept niet voor ziekenfondsrekening worden klaargemaakt, omdat de eerste geen fondsarts is, de tweede geen aangesloten specialiteit is);

2. Techniker Vink is onbevoegd tot het uitoefenen der tandheelkunde (dus wat zijn rechtspositie betreft te vergelijken met magnetiseurs, piskijkers, wonderdokters, enz. die onbevoegd zijn tot het uitoefenen der geneeskunde). Tegenover de wet wordt hij in zijn practijk „gedekt” door tandarts Catz. Evenzeer als het „dekken” tegenover de wet „van een magnetiseur, van een piskijker, van een wonderdokter” door een arts als ongeoorloofd voor dien arts wordt beschouwd, zoo wordt het „tegenover de wet dekken” van een techniker door een tandarts ongeoorloofd geacht. En als de heeren Vink en Cats deze samenwerking niet verborgen houden, maar in alle dagbladen telkens weer adverteeren (telkens weer adverteeren wordt ook als ongeoorloofd beschouwd) dan wordt de positie van tandarts Cats nog bedenkelijker. Vooral als men weet dat elke tandarts een techniker in dienst heeft en hier de techniker den tandarts in dienst heeft genomen;

Evenmin als ik de recepten van den Heer Haverhoek zou klaarmaken, maak ik van deze heeren recepten klaar, zelfs al vindt het bestuur van het ziekenfonds „St. Liduina” het verantwoord zijn leden door een onbevoegde tandheelkundige te laten „behandelen”;

dat gedaagde daarop wederom een schrijven van den volgenden inhoud ter opname aan de redactie van het „Centrum” heeft gezonden, welk schrijven den 13den Februari 1922 werd opgenomen: „In Uw ar-

tikel" Doktoren en Ziekenfondsen" in het nummer van 8 Februari, heeft U de laatste alinea van mijn schrijven verkeerd gereproduceerd, U zou mij zeer verplichten, indien U dit in Uw blad zou willen rectificeren;

Ik had geschreven:

„Evenmin als ik recepten van den Heer Haverhoek zou klaar-maken, maak ik van deze heeren recepten klaar, zelfs al vindt het bestuur van het Ziekenfonds „St. Liduine" het verantwoord zijn leden door een onbevoegde tandheekkundige te laten „behandelen”;

dat gedaagde door een en ander den eischer opzettelijk heeft beledigd en in zijn eer en goeden naam heeft aangetast;

dat eischer hierdoor schade heeft geleden, daar hij door gedaagde èn tegenover voornoemde patiente van der Post èn tegenover het publiek in alle opzichten als minderwaardig wordt gekenschetst en dit zijn tandheekkundige inrichting ten zeerste schaadt;

dat eischer dan ook tot vergoeding van schade gerechtigd is, welke hij stelt op f 10.000.—;

dat eischer eveneens gerechtigd is te vorderen betering van het nadeel in eer en goeden naam, welk nadeel hij ook op f 10.000,— stelt;

dat deze bedragen geenszins te hoog zijn, gezien toch de smalende wijze waarop gedaagde zich over eischers positie uitliet, de grievende vergelijkingen in een veelgelezen dagblad gedaan, het scherp doorvoeren van de belediging door zelfs een patiente hiervan de dupe te laten worden alsook de wetenschappelijke plaats die partijen bekleeden, de eerste stand waartoe zij behooren en hun beider gefortuneerd zijn;

dat eischer tenslotte gerechtigd is te vorderen, dat voornoemde handelingen van gedaagde zijn beledigend en het vonnis ten koste van gedaagde openbaar zal worden aangeplakt bij zoovele exemplaren als en daar waar de Rechter zulks zal bevelen;

op welke gronden eischer heeft geconcludeerd: dat het der Rechtbank behage bij vonnis uitvoerbaar bij voorraad voor zooveel het de vorderingen A. en B. betreffen, gedaagde te veroordeelen om ter zake voormeld aan eischer te betalen:

a. de som van f 10.000,— of zooveel minder als de Rechtbank billijk zal oordeelen tot vergoeding van schade door eischer geleden.

b. de som van f 10.000,— of zooveel minder als de Rechtbank billijk zal oordeelen, tot betering van het nadeel in eer en goeden naam geleden.

c. voorts de voormschreven handeling van gedaagde beledigend te verklaren en

d. te bepalen dat het vonnis openbaar zal worden aangeplakt

bij zoovele exemplaren als en daar waar de Rechtbank zal bevelen.

e. gedaagde te veroordeelen in de kosten van het geding;

Overwegende dat gedaagde daarop heeft doen antwoorden: dat eischer stelt, door gedaagde opzettelijk te zijn beleedigd:

1o. door zijne weigering om een recept van gedaagde klaar te maken en het daarbij door hem gesprokene, en

2o. door de mededeelingen door hem aan het Dagblad het „Centrum” verstrekt en in dit blad op 8 en 13 Februari 1922 opgenomen;

dat hij in de eerste plaats opmerkende, dat hij geen apotheker is maar alleen krachtens artikel 9 van de wet op de uitoefening van de geneeskunst bevoegd zijnde om geneesmiddelen gereed te maken en af te geven: dit laatste alleen doet ten behoeve van eigen patienten en wanneer het geldt recepten van specialiteiten door hem aan zijne patienten aanbevolen, zoodat in ieder geval zijne weigering om het recept aan juffrouw van der Post door eischer en den tandtechniker Vink gegeven, klaar te maken, geen tegen eischer in het bijzonder gerichte weigering was, ontkent eischer te hebben beleedigd omdat de woorden, ik maak geen recepten klaar voor kwakzalvers, welke naar het schijnt door zijne dienstbode aan juffrouw van der Post zijn overgebracht, door hem geuit zijn in zijn binnenkamer niet in tegenwoordigheid van iemand aan zijn huishouden vreemd, als weergevende zijne gedachten op het oogenblik, en zonder dat daarbij zelfs de naam van eischer werd genoemd, terwijl hetgeen als van gedaagde afkomstig en geschreven in de hierboven aangehaalde exemplaren van het „Centrum” is opgenomen, vooreerst met uitzondering van de weinig betekenende rectificatie door hem aan de redactie van het „Centrum” gezonden en opgenomen in het No. van 13 Februari, door de Redactie van genoemde courant is geplaatst, dat naar aanleiding van het door eischer geciteerde ingezonden stuk in de courant van 7 Februari van J. van Post, betreffende de ervaring door diens echtgenoot den vorigen dag opgedaan, verzocht de bedoelde redactie hem inlichtingen, welke hij haar verstrekte en welke door haar in haar blad werden opgenomen — en bovendien slechts de redenen ontvouwde, waarom hij recepten van de Combinatie Cats en de Vink niet gereedmaakte, behalve om andere redenen, vooral om die, omdat hij het een ook onder de artsen evenals onder de tandartsen veel voorkomende euvel achtte, dat een wettelijk onbevoegde — in casu de tandtechniker Vink — zich associeerde met een bevoegde, die dan den onbevoegde zgn. dekke, d. w. z. om te gehoorzamen aan de wet en de handelingen van den onbevoegde een wettelijk aanzien te verschaffen, zoodat daarmede elke gedachte, dat gedaagde met die mededeelingen opzettelijk beleediging van eischer bedoeld had, uitgesloten was;

Overwegende dat eischer, daarop bij repliek en gedaagde bij dupliek

nog in den breede hunne opvattingen omtrent de zaak hebben verdeeld — hebbende de eerstgenoemde, daarbij nog opgemerkt dat gedaagde de door hem gestelde feiten voor zoover hier van beteekenis, heeft erkend, als juist;

Overwegende dat nadat de raadslieden van partijen nog mondeling het wederzijds standpunt van partijen hadden uiteengezet, partijen recht en de stukken hebben gevraagd;

Wat aangaat het recht:

Overwegende, dat in dit geding door partijen nog verschillende kwesties als hoever de verplichtingen van een geneesheer tevens apothekhouder zich uitstrekt en andere zijn besproken, maar de Rechtbank die kwesties van zelf ter zijde laat en zich bepaalt tot het bespreken van de twee volgende vragen: heeft gedaagde door het door hem, zooals vaststaat, bij de aanbieding en bij zijne weigering om het recept van Juffrouw van der Post gereed te maken gesprokene gedaagde beleedigd, en 2o. is de inhoud van het in het dagblad het „Centrum” geschrevene voor eischer beleedigend; dat de Rechtbank noch het een noch het andere aanneemt:

het eerste niet, omdat men moeilijk een minder heusche appreciatie van een persoon, aan iemand ontvallen, terwijl hij zich buiten tegenwoordigheid van dien persoon, alleen of uitsluitend met huisgenooten in zijn binnenkamer bevindt, eene beleediging van dien persoon zien kan en het tweede niet, vooreerst omdat het stuk in het „Centrum”, welks inhoud eischer beleedigend acht, niet is een stuk, hetwelk gedaagde in dien courant heeft doen opnemen, maar gplaatst is door de Redactie van de courant, die aan gedaagde inlichtingen heeft gevraagd en die aan haar verstrekte inlichtingen, eene plaats gaf in de door haar geredigeerde kolommen van haar blad, en tevens omdat de Rechtbank den inhoud van het stuk niet beleedigend acht;

Overwegende immers, dat gedaagde in zijne zooals gezegd — in het „Centrum” opgenomen en daardoor publiek geworden inlichtingen niet de eer en den goeden naam van eischer aantast, maar kritiek uitoefent op een z. i. ingeslopen misbruik, ook in de tandheelkundige wereld, dat een tot de uitoefening van tandheelkundigen praktijk onbevoegde tandtechnikus, zich associeert met een tandarts en daardoor de mogelijkheid schept, dat zijn onbevoegde handelingen door den bevoegden tandarts worden gedekt;

Overwegende dat die kritiek van eischer minder juist of minder goed in den vorm kan zijn geweest, maar gedaagde zelfs geen moreele rechtsplicht tegenover eischer heeft geschonden, toen hij dat genoemde euvel naar aanleiding van het juist gebeurde in de Combinatie Cats—Vink wilde bestrijden en voor eenig opzet bij gedaagde om eischer te krenken niet is gebleken;

Overwegende dat dus eischers vordering moet worden afgewezen;
Gezien de betreffende wetsartikelen, waaronder artikel 56 van het
Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;

Rechtdoende in naam der Koningin:

Ontzegt aan eischer zijne vordering;

Veroordeelt hem in de kosten tot op deze uitspraak aan den kant
van gedaagde begroot op f 150.— (een honderd en vijftig gulden);

Aldus gewezen door de Heeren Mrs. Boers, Vice-President, Dr. van
Brakel en van der Meulen, Rechters, en uitgesproken ter openbare
terechtzinging van Woensdag den elfden April negentien honderd drie
en twintig in tegenwoordigheid van de Heeren Mrs. Jhr. Calkoen,
Officier van Justitie en Hooft Graafland, Griffier.

(geteekend) W. M. H. BOERS. (geteekend) HOOFT GRAAFLAND.

Uitgegeven voor Grosse aan Mr. Dr. H. C. A. Gerlings als procureur
van den gedaagde.

De Griffier der Rechtbank,

(w.g.) HOOFT GRAAFLAND.

4. In het *Utrechtsch Dagblad* kon men dezer dagen het vol-
gende lezen, wat wij voor de merkwaardigheid overnemen:

Onbevoegd uitoefenen tandheelkunde.

Een vrouwelijke tandtechniker hier ter stede had zich vanmorgen
voor het kantongerecht te verantwoorden, terzake van het onbevoegd
uitoefenen der tandheelkunde.

In deze zaak trad mr. Rosenveldt als verdediger en gevolmachtigde
van de beklaagde op, die zelf niet was verschenen.

Beklaagde stond terecht, dat zij tanden of kiezen heeft getrokken,
althans wortelpunten geslepen tegen betaling.

Mr. Rosenveldt ontkent, dat er getrokken is en dat eenige betaling
ontvangen is of bedongen, maar geeft toe, dat zijn cliënte eenige uit-
stekende punten heeft afgeknepen en gelijk gemaakt.

De getuige, die in haar verklaringen zeer pertinent is, heeft den 19en
Maart door beklaagde drie tanden en kiezen laten trekken, den volgen-
den dag vijf. Getuige heeft nooit geweten, dat beklaagde daartoe
geen bevoegdheid had. Zij heeft altijd plezierig met beklaagde omge-
gaan, en het spijt haar, dat het tot onaangenaamheden is gekomen,
maar het is beklaagde's eigen schuld. Voor iedere trekking werd
f 2 bedongen, In totaal moest getuige dus achtmaal f 2 betalen. Een
dag later kreeg getuige pijn en is zij naar tandarts Catz gegaan, die